

dnevnice, ob upoštevanju, da se v skladu z zadevnimi nacionalnimi predpisi šteje, da je napoteni delavec v času celotnega trajanja napotitve na službenem potovanju, tako da je upravičen do nadomestila stroškov za prevoz na delo in dnevnic?

6.2 Ali je treba člena 56 PDEU in 57 PDEU in/ali člen 3 Direktive 96/71/ES razlagati tako, da nacionalnemu sodišču preprečujejo, da ne bi pripoznalo morebitne razvrstitve plačnih razredov, ki jo je v svoji matični državi opravilo in uporabilo podjetje iz druge države članice?

6.3 Ali je treba člena 56 PDEU in 57 PDEU in/ali člen 3 Direktive 96/71/ES razlagati tako, da delodajalcu iz druge države članice dopuščajo, da učinkovito in za sodišče države zaposlitve zavezujoče določijo uvrstitev delavcev v plačne razrede, če je v splošno veljavni kolektivni pogodbi države zaposlitve predvidena drugačna uvrstitev v plačne razrede, ali pa lahko država članica gostiteljica, v katero so bili napoteni delavci izvajalca storitev iz druge države članice, izvajalcu storitev predpiše, katere določbe mora upoštevati pri uvrstitvi delavcev v plačne razrede?

6.4 Ali je treba pri razlagi člena 3 Direktive 96/71/ES v luči členov 56 PDEU in 57 PDEU šteti, da so namestitve, katere stroške mora nositi delodajalec na podlagi kolektivne pogodbe, omenjene v vprašanju 6, in boni za prehrano, ki jih v skladu s pogodbo o zaposlitvi daje izvajalec storitev iz druge države članice, nadomestilo za stroške zaradi napotitve ali pa sodijo pod pojem minimalnih urnih postavk v smislu člena 3(1)?

6.5 Ali je treba člen 3 Direktive 96/71/ES v povezavi s členoma 56 PDEU in 57 PDEU razlagati tako, da je treba splošno veljavno kolektivno pogodbo države zaposlitve pri razlagi vprašanja glede plačila na akord, nadomestila stroškov za prevoz na delo in dnevnic šteti za upravičeno zaradi zahtev javnega reda?

Tožba, vložena 17. julija 2013 – Evropska komisija proti Romuniji

(Zadeva C-405/13)

(2013/C 260/68)

Jezik postopka: romunščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Hetsch, O. Beynet in L. Nicolae, agenti)

Tožena stranka: Romunija

Predlogi tožeče stranke

Komisija sodišču predlaga, naj:

- Ugotovi, da Romunija s tem, da ni sprejela vseh zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za prenos členov 2, točka 1, 3(5)(b), (7), (8) in (9)(c), 5, 7(4), 9, od (1) do (7), 10(2) in (5), 11(8), 13(4) in (5)(b), 16(1) in (2), 25(1), 26(2)(c), 31(3), 34(2), 37(1)(k), (p) in (q), (3)(b) in (d) ter od (10) do (12), 38(1) ter 39(1), (4) in (8) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES⁽¹⁾ in točke 1 Priloge I k tej direktivi, oziroma da Komisije o tem nikakor ni obvestila, ni izpolnila obveznosti iz člena 49(1) navedene direktive.
- Romuniji v skladu s členom 260(3) PDEU za kršitev obveznosti o obvestilu glede določb o prenosu Direktive 2009/72/ES naloži plačilo denarne kazni v znesku 30 228,48 EU za dan zamude od dneva razglasitve sodbe v tej zadevi.
- Romuniji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive v nacionalni pravni red se je iztekkel 3. marca 2011.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 431).

⁽¹⁾ UL L 2011, str. 55.